

# Waarom komt Antoinette niet opdagen?

fictie robbert welagen Antoinette Nijgh & Van  
Ditmar, Uitgeverij, €17,50. 112 blz.

**MAARTEN MOLL**



Op zijn minst eigenaardig: de grote afwezige in de roman Antoinette, geschreven door Robbert Welagen (1981), is Antoinette zelf. Toch is ze wel degelijk aanwezig in deze roman. Of toch niet?

Op het terras van een thermaalbad in de Hongaarse hoofdstad Boedapest wacht een man op een vrouw. Ze hebben om drie uur afgesproken.

Die vrouw is uiteraard Antoinette, en ze laat op zich wachten. Ten slotte koopt de man (de ik-figuur) een kaartje voor het thermaalbad om daar de zaken eens te overdenken. En zo betreedt hij de wereld van Welagen, die ook in eerdere romans -Antoinette is zijn achtste - zijn hoofdpersoon op kalme wijze, en in een omgeving waar tijd heel rekbaar is, laat reflecteren op wat gebeurd is.

---

## Robbert Welagen laat de lezer ronddolen in zijn meerduidige roman

Waarom is ze niet komen opdagen?

Terwijl hij zwemt en drijft, ziet hij haar voortdurend. 'Ik zie Antoinette met lichtbruine haren voorbijzwemmen in het water: achter haar, aan de overzijde, loopt ze in een witte badjas naar de ingang van het binnenbad. Naast me staat ze niet: ze ontglipt me steeds.'

Hij doet het verhaal van hem en Antoinette uit de doeken. Het verhaal van hun ontmoeting in een warenhuis in Boedapest, hun eerste afspraakje, hun relatie, het kinderloos blijven, het einde van hun samenzijn. Het verdwijnen van Antoinette.

Het is een eenvoudig verhaal, maar wie herleest, ziet dat Welagen speelt met tijd en werkelijkheid. 'Ieder mens raakt in zijn leven iets kwijt, vroeg of laat, dat wist ik wel. Maar ik wist niet dat je ook iets kon verliezen wat je nog niet had,' laat hij de ik-figuur overpeinzen. Dat kan slaan op het verlangen naar kinderen die gewenst zijn maar die nooit ter wereld kwamen - de ik fantaseert al in het eerste hoofdstuk over hoe zijn dochter en zoon eruit zouden hebben gezien - maar ook op het misschien wel niet bestaan van Antoinette.

Zou de ik-figuur alles ter plekke verzinnen? Of is het bad de ingang van het hiernamaals en is zijn verhaal een terugblik op zijn leven? Want Welagen schrijft, als de ik-figuur zich aan het omkleden is: 'Halverwege zijn leven bevindt hij zich in een donkere kelder.' Hoe Dante wil je het hebben?

Gaat het wachten op Antoinette wellicht vooraf aan hun eerste afspraakje, en fantaseert hij over de toekomst? Laat de lezer zich bedotten door de schrijver?

Zo laat Welagen de lezer ronddolen in zijn korte, meerduidige roman, die daardoor heel rekbaar is. En is dat echt Antoinette die op een gegeven moment komt opdagen? Het is aan de lezer in deze sterke roman.